

ГРАНСКИ СИНДИКАТ
УПРАВЕ ПРАВОСУЂА И ПОЛИЦИЈЕ
Бр. 61/23
03.04.2023 год
БЕОГРАД

ПРИМЕДБЕ НА НАЦРТ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

СИНДИКАТ НЕЗАВИСНОСТ - МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ И ВОЈСКА СРБИЈЕ
ГРАНСКИ СИНДИКАТ УПРАВЕ, ПРАВОСУЂА, ОДБРАНЕ И ПОЛИЦИЈЕ
УЈЕДИЊЕНИ ГРАНСКИ СИНДИКАТИ НЕЗАВИСНОСТ

- 03.04.2023. године -

МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

министар одбране - господин Милош Вучевић

државни секретар - господин Миле Јелић

државни секретар - господин Немања Старовић

в.д. помоћника министра за људске ресурсе - господин Синиша Радовић

помоћник министра за буџет и финансије - госпођа Катарина Павичић

в.д. секретара Министарства одбране - господин Небојша В. Николић

шеф кабинета министра одбране - бригадни генерал мр господин Горан Момчиловић

инспекторат одбране

Нацрт Закона о Војсци Србије

ПРИМЕДБЕ. -

Поштовани,

Синдикат НЕЗАВИСНОСТ - Одбор Министарства одбране и Војске Србије (у даљем тексту Синдикат) је у претходних 10 година у више наврата достављао писаним и излагао усменим путем доле наведене предлоге, а овом документом желимо и да објединимо предлоге како би измене и допуне Закона о Војсци Србије (у даљем тексту Закон) и подзаконских аката, могле допринети решавању многобројних недоумица и отклониле све субјективне факторе које су присутни у командама, јединицама и установама, приликом одлучивања о остваривању права појединаца.

Представник послодавца се у начелу сложио са предлозима измена и допуна које смо изнели на радним састанцима и јавним расправама одржаним у фебруару 2014. године и октобру 2017. године а поводом припрема и израде Нацрта о изменама и допунама Закона као и са разлозима и чињеница због којих сматрамо да су предметне измене биле неопходне.

У периоду од 2019.г. до 2021.г. били смо, по позиву Министарства одбране (у даљем тексту Министарство), активни учесници радних састанака Радне групе формиране за израду новог ЗоВС а том приликом смо недвосмислено показали да имамо капацитета и стручног кадра за активности које подразумевају суштинско решавање проблема чија су предложена законска решења ишла на корист и послодавцу и запосленима.

До сада смо се доказали као озбиљан партнер у социјалном дијалогу са искреним намерама и зато изражавамо дубоко жаљење и неслагање са поступцима послодавца а због чињенице да МО није нашао за сходно да нас обавести о припремама за измене и допуне Закона односно да нам није достављена коначна верзија Нацрта Закона о изменама и допунама Закона о Војсци Србије (у даљем тексту Нацрт).

Подсећамо вас да Споразум о сарадњи и техничко - просторним условима за рад синдиката 1574-1 од 31.05.2019. године (у даљем тексту Споразум) који су потписали министар одбране и Синдикат Независност у члану 8. став 1. прописује да „Синдикат по упућеном захтеву, има право да у електронској форми од послодавца добија информације о економским, радним и социјалним и питањима од значаја за побољшање услова рада и положаја запослених у Министарству одбране и Војсци Србије. Послодавац ће информације прослеђивати путем имејл-адресе: sindikatzavisnost.vojskasrbije@yahoo.com“ што смо ми и учинили приликом састанка у МО 17.01.2023.г. у усменој форми а потом и поновили захтев оза достављање информација о планираним изменама и допунама ЗоВС 01.03.2023.г. у писаној форми.

Поред наведеног, члан 8. став 2. Споразума прописује „могућност активног учешћа Синдиката у радним групама за израду законских и подзаконских аката, који се директно тичу економских, радних и социјалних питања“.

Користимо прилику да и формалним путем од вас затражимо учешће у радној групи односно достављање радног материјала за израде Нацрта правилника о изменама и допунама Правилника о платама професионалних припадника Војске Србије (у даљем тексту Војска) као и са изменама и допунама Правилника о накнади путних и других трошкова и других примања у Војсци Србије које ће уследити након усвајања Нацрта.

Надамо се да ће Министарство узети у обзир наше досадашње залагање за унапређење стања у Војсци размотрити наше примедбе на Нацрт и остале предлоге за измене и допуне Закона и донети правилне одлуке а тиме и постати конкурентан послодавац на тржишту рада, јер све већи број запослених напушта систем одбране због боље плаћених а мање захтевних и одговорних послова, такође, деловањем у правом смеру мотивисаће се они који би желели да постану војници.

Примедбе и предлоге представљамо обједињено по растућим бројевима чланова важећег Закона у конкретној форми и у оквиру чланова закона у којима су дефинисани уз напомену да чланове Нацрта на које немамо примедбе нећемо обрађивати.

ЗАКОН О ВОЈСЦИ СРБИЈЕ

(„Сл. Гласник Републике Србије”, бр. 116/2007, 88/2009, 101/2010 - др.закон, 10/2015, 88/2015 - одлука УС, 36/2018 и 94/2019)

Члан 9. Закона о ВС

Професионална војна лица су:

- 1) официр;
- 2) подофицир;
- 3) професионални војник.

Официр је лице високог образовања, оспособљено за обављање војних дужности, које је у радном односу на неодређено време, односно на одређено време.

Подофицир је лице најмање средњег образовања, оспособљено за обављање војних дужности, које је у радном односу на неодређено време, односно на одређено време.

Професионални војник је лице које има најмање основно образовање, које је одслужило војни рок под оружјем или је на други начин војно обучено и које је у радном односу на одређено време ради обављања војних дужности.

Предлог Синдиката о изменама члана 9.

У ставу 4. иза речи „одређено време“ додају се запета и речи „односно на неодређено време“

„Професионални војник је лице које има најмање основно образовање, које је одслужило војни рок под оружјем или је на други начин војно обучено и које је у радном односу на одређено време, односно на неодређено време ради обављања војних дужности.“

Образложење предлога Синдиката о изменама члана 9.

Наведена измена је неопходна како би се створили услови и механизми за измене и допуне Закона које ћемо у даљем тексту обрадити а са циљем да се под одређеним околностима, статус професионалних војника реши стимулативно и дугорочно.

Члан 16. Закона о ВС

Специфичном војном службом која се врши у условима животне средине неприродне за рад човека сматрају се летачка, падобранска и ронилачка служба у Војсци Србије.

Службом под отежаним условима сматра се служба на нарочито тешким, опасним по живот и за здравље штетним радним местима, односно пословима на којима су професионална војна лица изложена посебним напорима и повећаним ризицима.

Министар одбране одређује послове, радна и формацијска места у Војсци Србије и Министарству одбране на којима се врши специфична војна служба, односно служба под отежаним условима, уз сагласност Владе, и ближе уређује летачку, падобранску и ронилачку службу у Војсци Србије.

Предлог Синдиката о изменама члана 16.

Додати став 3.

Посебном службом се сматра служба у издвојеним и објектима посебне намене, изиђачка служба, служба у вези са спречавањем ширења епидемије, служба на терену који траје дуже од 30 дана и служба под којом се подразумева рад са пиротехничким средствима.

Додати став 4.

„Служба на радном односно формацијском месту са повећаним ризиком је служба на радном, односно формацијском месту на коме и поред примене одговарајућих мера безбедности и заштите живота и здравља на раду, средстава и опреме за личну заштиту на раду постоји повећано штетно дејство на здравље и способност за службу у Војсци Србије. „

Досадашњи став 3. постаје став 5.

Члан 19. Закона о ВС (члан 1. Нацрта)

Начелник Генералштаба и старешине Војске Србије командују и руководе Војском Србије у складу са законом и актима командовања претпостављених.

Начелник Генералштаба:

- 1)предлаже план развоја и опремања Војске Србије;
- 2)поставља, унапређује, распоређује, премешта и разрешава официре у Војсци Србије до чина капетана и одлучује о престанку њихове службе, на предлог непосредно потчињених старешина;
- 3)даје мишљење министру одбране на његов предлог за постављење, унапређење и разрешење и престанак службе генерала и старешина на дужности за које је формацијом утврђен чин генерала, у складу са овим законом;
- 4)поставља, унапређује, распоређује, премешта и разрешава подофицире и професионалне војнике и распоређује, премешта цивилна лица на служби у Војсци Србије и одлучује о престанку њихове службе, на предлог непосредно потчињених старешина;
- 5)предлаже план попуне Војске Србије и бројни распоред регрута у Војсци Србије; 5а) доноси доктринарна документа нижег нивоа;
- тач. 6) и 7) (брисане)
- 8)утврђује планове обуке и усавршавања професионалних војних лица и лица у резервном саставу;
- 8а) доноси Кодекс части припадника Војске Србије;
- 8б) упућује професионалне припаднике Војске Србије на усавршавање у организацији Војске Србије;
- 9)обавља и друге послове утврђене законом.

Начелник Генералштаба може овластити непосредно потчињене старешине у Војсци Србије за обављање послова из става 2. тач. 2. и 4. овог члана, а команданте јединица, установа и команди за које је прописан формацијски чин пуковника и виши - за обављање послова из става 2. тач. 4) и 8б) овог члана.

За извршавање аката које доноси председник Републике, односно министар одбране и послова командовања Војском Србије, као и других послова утврђених законом, начелник Генералштаба доноси правила, наредбе, упутства, директиве, одлуке и наређења.

Предлог Министарства о изменама члана 19.

У Закону о Војсци Србије („Службени гласник РС”, бр. 116/07, 88/09, 101/10 – др. закон, 10/15, 88/15 – УС, 36/18, 94/19 и 74/21 – УС), у члану 19. став 2. тачка 2), члану 136. став 1. тачка 2а) и члану 137. став 1. тачка 1), после речи: „капетана” додају се речи: „прве класе”.

Примедбе Синдиката на предлог Министарства о изменама члана 19.

Синдикат нема примедби на предлог Министарства о изменама члана 19.

Члан 42. Закона о ВС

Држављанин Републике Србије који испуњава опште услове за пријем у професионалну војну службу може бити примљен у службу у Војсци Србије, ради попуне команди, јединица и установа Војске Србије на одређено време до три године.

Уговором о раду на одређено време утврђују се чин, дужност, место службовања и трајање службе, а могу се уређивати и друга права и обавезе.

Уговор о раду на одређено време закључује се на временски период до три године и може се обнављати, с тим да важност последњег уговора истиче крајем године у којој професионални војник, подофицир, односно официр навршава 53 године живота.

Изузетно од одредбе става 3. овог члана, по одлуци министра одбране, уговор о раду на одређено време лицима на појединим формацијским местима или одређених специјалности може се обнављати до испуњења услова за одлазак у пензију прописаних законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Професионални војник, односно подофицир у радном односу на одређено време може се, независно од прописаних услова у погледу година живота, уколико потребе службе захтевају, без конкурса примити на службу у Војсци Србије на неодрђено време у својству подофицира.

Министар одбране, на предлог начелника Генералштаба уређује друго стручно оспособљавање за официра и подофицира из става 2. овог члана.

Предлози Синдиката о изменама и допунама члана 42.

У ставу 1. иза речи „на одређено време“ ставља се тачка а речи „до три године.“ се бришу:

„Држављанин Републике Србије који испуњава опште услове за пријем у професионалну војну службу може бити примљен у службу у Војсци Србије, ради попуне команди, јединица и установа Војске Србије на одређено време. ~~до три године.~~“

У ставу 3. речи „до три године“ се замењују речима „од три до пет година“:

„Уговор о раду на одређено време закључује се на временски период ~~до три године~~ од три до пет година и може се обнављати, с тим да важност последњег уговора истиче крајем године у којој професионални војник, подофицир, односно официр навршава 53 године живота.“

Додаје се нови став 6. речи који гласи:

„Професионална војна лица која су остварила пријем у професионалну војну службу по основи одредби става 1. овог члана, након 15 година непрекидне службе добијају статус лица запослених на неодређено време.“

Постојећи став 6 постаје став 7

Образложење предлога Синдиката о изменама и допунама члана 42.

Став 1.

Наведена измена је неопходна како би се створили услови и механизми за измене и допуне Закона које ћемо у даљем тексту обрадити а са циљем да се под одређеним околностима, статус професионалних војника, подофицира и официра запослених на одређено време реши стимулативно и дугорочно.

Став 3.

Као и раније, предлажемо да се уговор о раду може закључити на 3 до 5 година јер уговор о раду закључен на временски период до 3 године, даје законско право да се спроводи селективно а у зависности од субјективног мишљења и става командира / команданата о конкретном појединцу. Чести су случајеви да се, посебно професионалним војницима, уговор о раду закључује на 6 месеци, 1 или 2 године, чиме се ствара додатна несигурност код истих, врши притисак али и смањује солвентност материјално најугроженије структуре у Војсци.

Послодавац је раније износио ставове да постоји бојазан да „уговори о раду на дужи временски период, доносе негативне ефекте у обављању дужности као и да се на тај начин систем не може решити лица за која се евентуално испостави да не задовољавају потребе службе“. Синдикат је у више наврата давао објашњење да постоје правни механизми да се таквим лицима једнострано раскине уговор и да такав став не би смео бити препрека али и казна великој већини професионалних војника па и подофицира и официра запослених на одређено време, који поштено обављају свој посао.

Сматрамо да су предложене измене кључне и да су једини начин да се установи међусобно поверење система у своје запослене али и запослених у систем, у противном и даље ћемо имати ситуацију да се професионална војна лица запослена на одређено време, а посебно професионални војници, третирају као лако замениви.

У прилог наведеном иде чињеница да је напуштање система одбране од стране професионалних војника све веће и то оних који су у радном односу између 10-20 година јер не препознају себе у окружењу које није у стању да им гарантује сигурност и будућност.

Нови став 6.

Чињеница да је послодавац претходним изменама Закона о ВС, а на основу предлога синдиката и своје анализе, створио услове да се професионалним војним лицима запосленим на одређено време, омогући право на рад до испуњења услова за одлазак у пензију прописаних законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање, и то је, у том тренутку, био мали корак али од великог значаја.

Синдикат је у периоду од октобра 2017. године вршио континуирану и детаљну анализу, разговарао са професионалним војницима који би, међу првима, могли остварити дато им право на пензију директно из службе, ослушкивао мишљење представника послодаваца на нивоу команди, јединица и установа и пратио сповођење процедуре и резултате лекарских прегледа за обнављање уговора. У току наведених активности Синдикат је дошао до закључка да је за професионалне војнике, у пракси, скоро немогуће да остваре права на пензију директно из службе.

Због наведеног Синдикат је одлучан у намери да докаже послодавцу да је увођење одредби новог става, кључни фактор за дугорочну стабилност система али и стимулисање лица да приступе војној служби. Многобројни су разлози због којих се овај став мора објективно и у што краћем року размотрити.

Пре свега у обзир се мора узети чињеница да превасходно говоримо о професионалним војницима који су у служби од увођења ове категорије у систем МО и ВС (1992. године) и да су то лица која су били и учесници ратних дејстава и која су се доказала својим радом и залагањем у временском периоду и дужем од 25 година.

Скоро да не постоји професионално војно лице старије од 40/45 година (претпостављених 15 и више година ефективне службе) које нема здравствених тегоба односно ограничења по разним тачкама, као последица рада а због свих специфичности које карактеришу рад у војсци. Између наведених су и професионална војна лица запослена на одређено време, а посебно професионални војници, који углавном раде у трупи и/или у јединицама где се од њих очекује и напоран и рад под отежаним условима који није у самом опису радног места за које су потписали уговор. Практично, ни један професионални војник који има 45 и више година а са којима смо обавили разговор, једноставно нема могућност да прође лекарски преглед за обнављање уговора, са посебним освртом на болести које су директна последица дуготрајног рада под специфичним и отежаним условима (слабљење слуха, вида, болести кичме, плућа, зуба,...).

Док за професионална војна лица која су запослена на неодређено време постоје механизми за заштиту, за професионална војна лица запослена на одређено време не постоје механизми заштите и иста практично остају без војне службе у годинама када нити имају услове за пензију нити су занимљиви тржишту рада.

Неоспорна је чињеница да су се наведена лица већ доказала и нису „претња“ систему у смислу који смо већ навели, да се ради о поузданим професионалцима који су својим радни век посветили униформи.

Увођењем предложене одредбе у новом ставу 6. члана 42., да се након 15 година ефективне службе професионална војна лица која су запослена на одређено време, преведу у статус запослених на неодређено време, систем би показао бригу за оне који практично и носе систем и без којих исти не може функционисати, охрабрио би оне које се определе за ову професију и гарантовао им да неће остати на улици зато што се неке не допадају или су оболели током претходног рада.

Такође, важно је напоменути да се на овај начин, даје могућност за дужи останак у служби и оним професионалним војницима који нису капацитет тј немају намеру или их систем не препознаје као потенцијал за превођење у статус подофицире у смислу упућивања, похађања и успешног завршетка лидерског и основног курса. Наведено нас наводи на чињеницу да је систем већ препознао старосну границу до које се поједини професионални војници могу препознати као будући подофицири - 35 година старости односно теоретских 15 година службе под претпоставком да се у 90% случајева професионални војници запошљавају са 20 година старости. Самим тим не постоји препрека да се и оним професионалним војницима који нису ушли у процедуру унапређења, а напунили су 35 година старости не укаже поверење и приме у службу на неодређено време.

У оквиру преговара у евентуално формираној радној групи би се могло разговарати о ограничењима за специфичне дужности и формацијска места професионалних војника.

Постојећи став 6:

Због додавања новог става 6, постојећи став 6., постаје став 7.

Члан 46. Закона о ВС (члан 2. Нацрта)

Офицер, односно подофицер, по захтеву или уз пристанак, може бити преведен из једног рода или службе у други род или службу ако има стручну спрему за род односно службу у коју се преводи и ако потребе попуне то захтевају.

Условe и начин превођења из става 1. овог члана прописује министар одбране.

Предлог Министарства о допунама члана 46.

У члану 46. додаје се нови став 2, који гласи:

„Изузетно од става 1. овог члана офицер, односно подофицер који ради на пословима безбедносне и контраобавештајне заштите Министарства одбране и Војске Србије, може бити преведен из службе у којој се налази у другу службу или род по потреби службе, ако има стручну спрему за род односно службу у коју се преводи.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Примедбе Синдиката на предлог Министарства о допунама члана 46.

Сматрамо да се не треба усвојити предложена допуна става јер сви они који обављају послове безбедносне и контраобавештајне заштите, а нису подобни послодавцу, и поред тога што часно обављају послове, могу бити преведени из службе. (даје могућност злоупотребе сл.положаја)

Члан 55. Закона о ВС

За унапређење у виши чин офицер односно подофицер треба да испуњава следеће опште услове:

- 1) да је постављен на формацијско место вишег чина;
- 2) да за последњи период оцењивања пре унапређења има повољну оцену;
- 3) да за последње две године пре унапређења није безусловно кажњен за кривично дело казном затвора најмање три месеца;
- 4) да се против њега не води кривични поступак за кривично дело за које се гони по службеној дужности, ни поступак пред војним дисциплинским судом.

Покретање кривичног поступка за кривично дело за које се гони по службеној дужности чини сметњу за унапређење кад је донето решење о спровођењу истраге или је подигнут оптужни предлог или оптужница без спровођења истраге, а покретање поступка пред војним дисциплинским судом - кад је ступио на снагу оптужни предлог војнодисциплинског тужиоца.

Сматраће се да није постојала сметња за унапређење у виши чин из става 2. овог члана ако у поновљеном поступку или по захтеву за заштиту законитости поступак буде обустављен, ако буде донета ослобађајућа пресуда, ако оптужба буде одбијена или одбачена или ако буде изречена блажа казна од казне из става 1. тачка 3. овог члана, односно сматраће се да није постојала сметња из ст. 1.

и 3. овог члана, ако поступак буде обустављен, ако буде донета ослобађајућа пресуда или ако оптужба буде одбијена.

Официр који нема завршену војну академију, односно који нема одговарајуће високо образовање, а затекао се у служби на дан ступања на снагу овог закона, може напредовати до чина капетана.

Предлог Синдиката о изменама члана 55.

Став 1., тачка 1) мења се и гласи:

За унапређење у виши чин официр односно подофицир треба да испуњава следеће опште услове:

- 1) да је на формацијском месту свог чина провео најмање три а највише пет година;
- 2) да за последњи период оцењивања пре унапређења има повољну оцену;
- 3) да за последње две године пре унапређења није безусловно кажњен за кривично дело казном затвора најмање три месеца;
- 4) да се против њега не води кривични поступак за кривично дело за које се гони по службеној дужности, ни поступак пред војним дисциплинским судом.

Образложење предлога Синдиката о изменама члана 55.

Сматрамо да је једна од главних препрека да се подофицири и официри унапреде у виши чин и постојећа одредба Члана 55., став 1, тачка 1) где је као општи услов наведено да „да је (подофицир/официр) постављен на формацијско место вишег чина“. У реалности је то изузетно тешко изводљиво јер је у последњим годинама формација, односно укупан број радних места драстично смањен а самим тим и могућност за напредовање у чину.

На тај начин су подофицири и официри оштећени а њихова каријера не може бити пројектована, нити оваква ситуација стимулише запослене да напредују у свом раду јер је исход такав да не могу добити унапређење које реално заслужују.

Наведена промена би такође подразумевала да се након три до пет година проведених у чину (у зависности од чина), као максимум броја година, омогући унапређење без обзира да ли се лице може поставити на место непосредно вишег чина или не.

Члан 57. Закона о ВС

Подофицир који испуњава опште услове за унапређење може се унапредити у виши чин када у чину који има проведе најмање четири године.

Предлог Синдиката о изменама члана 57.

Члан 57. мења се и гласи:

Подофицир који испуњава опште услове за унапређење може се унапредити у виши чин кад у чину који има проведе најмање три а највише пет година.

Образложење предлога Синдиката о изменама члана 57.

Предложене измене се односе на усаглашавање са претходно предложеним изменама и образложењима за промене у Члану 55.

Иако синдикатима као организацијама запослених, није дозвољено директно мешање и утицај на прописивање формације, а узевши у обзир чињеницу да доле наведено регулише Уредба о стањима у слуби професионалних војних лица и о унапређивању официра и подофицира, верујемо да ће доле наведени предлози односно евентуално учешће у формираној радној групи индиректно допринети налажењу квалитетнијих решења у смислу принципа унапређивања подофицира и официра.

Увођењем три нова (стара) чина неће се решити проблем, како сматрамо, неправедног принципа унапређивања који је стриктно везан за формацијско место а не узима у обзир године проведене у одређеном чину (осим као секундарно право) па остаје чињеница да ће поједини подофицири и официри и даље проводити у истом чину по 10 и више година.

Један од предлога би био да се уведе већи распон чинова за одређена формацијска места односно минимални чин за иста, а у зависности од нивоа одговорности, прописаних дужности, потребног радног искуства, накнадног школовања и оспособљавања и службених оцена. На такав начин је решено стање у служби у већини оружаних снага у Европи, што је дало позитивне резултате (стимулисање запослених за самоусавршавање, пројектовање каријере, боља попуњеност команди, јединица и установа, правилније новчано награђивање,...):

Официри (минимални чин)

-потпоручник - капетан;

формацијско место - командир самосталног одељења, командир вода, референт у командама ранга батаљона дивизиона,...

-капетан прве класе - мајор;

формацијско место - командир самосталног вода, командир чете, референт у команди ранга бригаде и више, начелник групе у команди ранга батаљона/дивизиона,...

-потпуковник - пуковник;

формацијско место - командант батаљона/дивизиона, командант бригаде, начелник групе / одсека/ одељења у команди ранга бригаде и више, начелник управе,...

Примењивао би се принцип унапређивања у складу са предлођеним изменама члана 55. и 56. ЗоВС, а у смислу броја година проведених у одређеном чину. На снази би остао услов додатног оспособљавања и школовања за одређене чинове.

Правилно одређивање новчане накнаде односно плате, а у складу са дужностима одређених формацијских места која подразумевају већу одговорност, би се регулисало платним групама.

Подофицири (минимални чин)

-водник - старији водник;

формацијско место - командир одељења, руковалац РМР ранга вода - чете,...

-старији водник прве класе - заставник прве класе

формацијско место - командир одељења (кухиње, радионице, здравствене заштите,...), командир самосталног одељења, командир одељења у центрима за обуку, руковалац РМР ранга батаљона - бригаде, руковалац резервних делова, руковалац УБС, руковалац погонских средстава, руковалац у складиштима, четни старешина, главни подофицир, први подофицир, референт у групи/одсеку/одељењу ранга батаљона/бригаде и више, начелник канцеларије,...

Примењивао би се принцип унапређивања у складу са предложеним изменама члана 55. и 57. ЗоВС, а у смислу броја година проведених у одређеном чину - 5 година. На снази би остао услов додатног оспособљавања и школовања за одређена формацијска места (главни подофицир, први подофицир,...).

За подофицире би се примењивао принцип унапређивања који би подразумевао аутоматско стицање права на виши чин након 5 година проведених у одређеном чину (у складу са предложеним изменама члана 55. и 57. ЗоВС), а сва формацијска места би била у распону од водника до заставника прве класе, с тим што би подзаконским актима било регулисано да за одређена формацијска места, а у зависности од нивоа одговорности, прописаних дужности, потребног радног искуства, накнадног школовања и оспособљавања и службених оцена постоји ограничење у постављењу, односно граница минималног, претходно стеченог, чина.

Правилно одређивање новчане накнаде односно плате, а у складу са дужностима одређених радних места која подразумевају већу одговорност, би се регулисало платним групама.

Не споримо да би наш предлог подразумева дубљу анализу али сматрамо и да је добар основ за решавање великог проблема стања у служби официра и подофицира, јер сада имамо ситуацију да се, због разних објективних и субјективних фактора, лицима ускраћује законско право на унапређење, а све су чешће ситуације да официри у чину капетана (по усвајању Предлога измена ЗоВС - капетан прве класе) и подофицири у чину старијег водника одлазе у пензију, па су самим тим и материјално оштећени.

Такође је важно истаћи да се овако, или на сличан начин, регулисаним принципом унапређивања смањује могућност непопуњености јединица, команди и установа, пројектује каријера, стимулишу запослени,...

Код обе статусне категорије би се, након евентуалног усвајања наших предлога применило правило признавања претходно остварених година стажа, а у смислу остваривања права на конкретан чин.

Члан 59. Закона о ВС (члан 3. Нацрта)

Председник Републике може, на предлог министра одбране, професионалном војном лицу за време обављања дужности у мултинационалним операцијама и другим активностима у иностранству одредити привремени непосредно виши чин за време обављања те дужности.

За време обављања дужности из става 1. овога члана, професионално војно лице остварује сва права чина који му је привремено одређен.

Професионално војно лице после престанка дужности у мултинационалним мисијама и другим активностима у иностранству, остварује права у складу с одредбама овога закона и својим чином.

Предлог Министарства о изменама члана 59.

У члану 59. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Председник Републике може, на предлог министра одбране, професионалном војном лицу за време обављања дужности у мултинационалним операцијама и другим активностима у иностранству одредити привремено виши или непосредно нижи чин за време обављања те дужности.

За време обављања дужности из става 1. овога члана, професионално војно лице остварује сва права привремено одређеног непосредно вишег чина, а задржава права свог чина уколико му се одреди привремено непосредно нижи чин.”

Примедбе Синдиката на предлог Министарства о изменама члана 59.

Синдикат нема примедби на предлог Министарства о изменама члана 59.

Члан 65. Закона о ВС

Професионална војна лица се оцењују ради утврђивања успеха у служби, одлучивања о унапређењу, подстицања на стручно усавршавање и веће залагање у служби.

Влада уређује оцењивање из става 1. овог члана, на предлог министра одбране.

Предлог Синдиката о изменама члана 65.

Додаје се нови став 2. који гласи:

Оцена професионалног војног лица је стимулативног карактера и новчано се стимулише, а коефицијенте и мерила прописује министар одбране уз сагласност Владе.

Досадашњи став 2. постаје став 3..

Образложење предлога Синдиката о изменама члана 65.

Иако је наведено питање већ регулисано Правилником о платама професионалних припадника Војске Србије сматрамо да се мора наћи решење које није ограничавајуће, не спроводи се по аутоматизму већ стимулише у мери у којој би имао сврху (на начин на који је регулисана стимулативна мера увећања плате за 3% за лица која имају најмање 95 бодова на провери физичке способности).

Члан 72. Закона о ВС (члан 4. Нацрта)

Официр, односно подофицир може се у току службе премештати.

Под премештајем подразумева се промена места службовања због постављења на нову дужност или због организацијских промена у размештају команди, јединица и установа Војске Србије.

У току професионалне војне службе официр, односно подофицир може се премештати највише пет пута, не узимајући у обзир премештај због организацијских промена у размештају команди, јединица и установа Војске Србије.

Изузетно официр, односно подофицир може се премештати и више од пет пута ако на то пристане. Професионално војно лице може бити по потреби службе привремено упућено у другу команду, јединицу или установу Војске Србије, односно у други државни орган или правно лице ради извршења одређених задатака.

Привремено упућивање професионалног војног лица по потреби службе у другу команду, јединицу или установу Војске Србије, односно у други државни орган или правно лице може трајати најдуже годину дана у току три године.

Предлог Министарства о изменама члана 72.

У члану 72. став 6, после речи. „три године“ уместо тачке додаје се запета и речи: „осим у случају привременог упућивања ради ангажовања у мултинационалним операцијама.“

Примедбе Синдиката о изменама члана 72.

Синдикат нема примедби на предлог Министарства о изменама члана 72.

Члан 84. Закона о ВС (члан 5. Нацрта)

Плата професионалног војног лица увећава се за 0,4% за сваку навршену, односно пуну годину рада остварену у радном односу.

Предлог Министарства о изменама члана 84.

У члану 84. речи: „увећава се за 0,4%“, замењују се речима: „увећава се за 0,5%“.

Примедбе Синдиката на предлог Министарства о изменама члана 84.

Поздрављамо одлуку којом се делимично враћају претходно умањена права по основу минулог рада али сматрамо да је неопходно да се напомене да се предложени проценат обрачунава у односу на бруто плату како не би било недоумица у тумачењу.

Члан 86. Закона о ВС

„Војном лицу може се за нарочите резултате постигнуте у служби доделити новчана награда.

Професионалном војном лицу за сваких 10 година непрекидне ефективне службе у Војсци Србије може се доделити јубиларна награда.“

Предлог Синдиката о изменама члана 86.

Став 2. мења се и гласи:

„Професионалном војном лицу се додељује јубиларна награда за 10, 20, 30, 35 и 40 година непрекидне ефективне службе у Војсци Србије, рачунајући и рад проведен у радном односу у другом државном органу, органу аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.“

Образложење предлога Синдиката о изменама члана 86

Предложена измена је заснована на усклађивању са одредбом члана 8. став 5. Закона о Војсци Србије („Сл. Гласник Републике Србије“, бр. 116/2007, 88/2009, 101/2010 - др.закон, 10/2015, 88/2015 - одлука УС и 36/2018) који се односи на права и дужности професионалних војних лица и војних службеника који нису уређени овим или посебним законом или другим прописом (у конкретном Правилник о платама) у ком случају се аналогно примењују прописи о државним службеницима, општи прописи, о раду и посебан колективни уговор за државне органе, као и на чињеницу да је примена члана 46. тренутно важећег Посебног колективног уговора за државне органе („Сл. гласник Републике Србије 25/2015, 50/2015, 20/2018, 34/2018 и 38/2019) повољнија по запослене у МО и ВС:

„Запослени има право на јубиларну новчану награду у висини просечне месечне зараде без пореза и доприноса по запосленом у Републици Србији према објављеном податку органа надлежног за послове статистике за последњи месец у претходној календарској години у односу на календарску годину у којој се јубиларна награда остварује, с тим што се висина новчане награде увећава за 30% при сваком наредном остваривању тог права, тако да се исплаћује:

- 1) За 10 година рада у радном односу - у висини месечне просечне зараде без пореза и доприноса;
- 2) За 20 година рада у радном односу - у висини новчане награде из тачке 1) овог става увећане за 30%;
- 3) За 30 година рада у радном односу - у висини новчане награде из тачке 2) овог става увећане за 30%;
- 4) За 35 година рада у радном односу - у висини новчане награде из тачке 3) овог става увећане за 30%.
- 5) За 40 година рада у радном односу - у висини новчане награде из тачке 4) овог става увећане за 30%.

Запослени остварује право на јубиларну награду за навршених 10, 20, 30, 35 и 40 година рада проведених у радном односу у државном органу, органу аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, без обзира на то у ком органу је запослени остваривао права из радног односа. Код утврђивања права на јубиларну награду рачунају се и године рада код послодавца од кога је надлежни орган преузео надлежности, послове и запослене.

Запосленима се исплаћује јубиларна награда у року од 30 дана од дана када запослени стиче право на јубиларну новчану награду, осим запосленима које стичу право на јубиларну новчану награду у јануару текуће године, којима се јубиларна награда исплаћује одмах по објављивању податка органа надлежног за послове статистике.

Право из става 1. овог члана, остварују сви запослени који почев од 22. марта 2019. године навршавају 10, 20, 30, 35 и 40 година рада у радном односу у складу са овим чланом.

Одељак 1а Чланови 90б - 90л Закона о ВС (члан 6. Нацрта)

Предлог Министарства о допунама чланова 90б - 90л

„1а Накнаде и помоћи у случају смрти, болести и рођења

Члан 90б

Право на накнаду погребних трошкова има члан уже породице у случају смрти професионалног припадника Војске Србије, а професионални припадник Војске Србије у случају смрти члана уже породице, ако то право није остварено по другом пропису.

Право на накнаду погребних трошкова има лице које је сносило трошкове сахране, ако умрли професионални припадник Војске Србије нема чланове уже породице.

Чланом уже породице, у смислу овог члана, сматрају се: дете, усвојеник, пасторак, супружник и ванбрачни партнер, родитељи, усвојиоци, односно старатељи.

Члан 90в

Професионални припадник војске србије има право на солидарну помоћ у случају смрти члана његове уже породице и у случају рођења или усвојења детета.

Члан уже породице професионалног припадника Војске Србије има право на солидарну помоћ у случају смрти професионалног припадника војске србије.

Чланом уже породице у смислу овог члана сматрају се: дете, усвојеник, пасторак, штићеник, супружник, ванбрачни партнер, браћа и сестре, родитељи, усвојиоци, очух и маћеха.

Члан 90г

Професионалном припаднику Војске Србије може се доделити солидарна помоћ у случају његове дуже или теже болести, односно дуже или теже болести члана његове уже породице.

Чланом уже породице у смислу овог члана сматрају се: малолетно дете и усвојеник односно дете и усвојеник док се налази на школовању или за време незапослености до навршене 26. године живота које професионални припадник Војске Србије издржава, супружник и ванбрачни партнер.

Члан 90д

Ако професионални припадник Војске Србије за време службе или вршења дужности у вези са службом у Војсци Србије без своје кривице погине или умре од задобијене ране, повреде или озледе, односно умре од болести која је настала или се погоршала као непосредна последица службе или вршења дужности у вези са службом у Војсци Србије, једнократна новчана помоћ припада члановима његове породице, у складу са овим законом, ако то право нису остварили по другом пропису.

Професионални припадник Војске Србије, који за време службе или вршења дужности у вези са службом у војсци србије без своје кривице задобије рану, повреду или озледу, па због тога наступи оштећење његовог организма од најмање 20% има право на једнократну новчану помоћ чија се висина одређује према степену телесног оштећења.

Једнократна новчана помоћ припада и професионалном припаднику Војске Србије када наступи оштећење његовог организма од најмање 20% услед болести која је настала или се погоршала као непосредна последица службе или вршења дужности у вези са службом у Војсци Србије.

Нехат се неће сматрати кривицом у смислу овог члана.

Степен телесног оштећења из ст. 2. и 3. овог члана утврђује се према прописима којима се уређују права војних инвалида.

Члан 90ђ

Под вршењем дужности у вези са службом у Војсци Србије, у смислу члана 90г, подразумева се и одлазак од места становања до места вршења службе, односно повратак од места вршења службе до места становања.

Члан 90е

Право на једнократну новчану помоћ имају чланови породице професионалног припадника Војске Србије, у случају из члана 90г став 1 овог закона, и то:

- 1) супружник, односно ванбрачни партнер;
- 2) деца и усвојеници, ако нису старији од 18 година односно 26 година ако се налазе на школовању и нису у радном односу, а без обзира на године живота ако су трајно и потпуно неспособна за рад;
- 3) родитељи односно усвојилац и његов супружник;
- 4) очух и маћеха;
- 5) браћа и сестре ако нису старији од 18 година, односно 26 година ако се налазе на редовном школовању и нису у радном односу, а без обзира на године живота ако су трајно и потпуно неспособни за рад;
- 6) деда и баба.

Децом, у смислу става 1. тачка 2) овог члана, сматрају се и пасторчад, храњеници и унучад, ако испуњавају услове у погледу година живота деце из става 1. тачка 2) овог члана.

Родитељи, усвојилац и његов супружник, очух и маћеха и браћа и сестре имају право на једнократну новчану помоћ ако погинули, односно умрли професионални припадник Војске Србије нема супружника, односно ванбрачног партнера ни деце. изузетно, родитељи које је погинули, односно умрли професионални припадник Војске Србије издржавао имају право на једнократну новчану помоћ када је то лице имало само супружника, односно ванбрачног партнера.

Деда и баба имају право на једнократну новчану помоћ ако погинули, односно умрли професионални припадник Војске Србије нема сродника из става 1. тач. 1)-5) овог члана или ако ти сродници немају право на једнократну новчану помоћ.

Ако више лица има право на једнократну новчану помоћ, укупан износ помоћи који им припада дели се на једнаке делове.

Једнократну новчану помоћ исплаћује Министарство одбране.

Члан 90ж

Поступак за додељивање једнократне новчане помоћи покреће се захтевом професионалног припадника војске србије, односно по службеној дужности.

Професионални припадник Војске Србије може да поднесе захтев за покретање поступка у року од три године од дана задобијања ране, повреде или озледе, односно наступања обољења или погоршања обољења које је изазвало оштећење организма.

Уколико професионални припадник војске србије због природе задобијене ране, повреде или озледе, односно обољења није у могућности да поднесе захтев за покретање поступка, захтев може поднети и члан уже породице или друго лице са којим професионални припадник Војске Србије живи у породичном домаћинству, у року из става 2. овог члана.

Поступак за додељивање једнократне новчане помоћи покреће се по службеној дужности у случају из чл. 90г став 1. и 90и овог закона.

Степен телесног оштећења на основу којег се остварује право на једнократну новчану помоћ доказује се правноснажним решењем о признању својства војног инвалида или налазом војнолекарске комисије.

Решење о праву на једнократну новчану помоћ доноси старешина на положају команданта бригаде, њему равном или вишем положају.

Члан 90з

Супружник, односно ванбрачни партнер професионалног припадника Војске Србије погинулог, односно умрлог од задобијене ране, повреде или озледе, односно болести под условима из члана 90г став 1. овог закона који нема право на породичну пензију према прописима који уређују пензијско и инвалидско осигурање, на свој захтев може остварити право на накнаду за оспособљавање ако у време смрти професионалног припадника Војске Србије нема одређени ниво квалификације и није у радном односу.

Захтев из става 1. овог члана се подноси у року од две године од дана смрти професионалног припадника војске србије.

Право на накнаду из става 1. овог члана припада онолико времена колико је потребно да лице стекне одређени ниво квалификације, а најдуже четири године.

Члан 90и

Деца и усвојеници професионалног припадника Војске Србије погинулог или умрлог од задобијене ране, повреде или озледе, односно болести под условима из члана 90г став 1. овог закона, која су на редовном школовању, имају право на накнаду за школовање, ако не остварују стипендију по другом основу.

Накнада за школовање из става 1. овог члана обухвата:

- 1) месечну новчану накнаду;
- 2) накнаду за набавку књига и школског прибора;
- 3) накнаду за групну рекреативну наставу, односно екскурзију коју организује образовна установа.

Члан 90ј

Право на једнократну новчану помоћ, право на накнаду за оспособљавање и право на накнаду за школовање припада и војнику на служењу војног рока, лицу у резервном саставу док се налази на војној дужности у Војсци Србије, ученику и кадету војношколске установе и лицу на другом стручном оспособљавању за официре и подофицире, односно њиховим члановима уже породице из члана 90б став 3, под условима који су предвиђени за професионалне припаднике Војске Србије у складу са овим законом.

Члановима уже породице из члана 90б став 3. припада право на једнократну новчану помоћ када лице из става 1. овог члана услед болести умре за време службе или вршења дужности у вези са службом у Војсци Србије.

Под вршењем дужности у вези са службом у Војсци Србије у смислу остваривања права на једнократну новчану помоћ лица из става 1. овог члана сматра се и:

- 1) одлазак на одсуство и повратак са одсуства;
- 2) боравак у војној згради, кругу касарне, логору, ваздухоплову, аеродрому, полигону, броду или другом пловном средству речне флотиле или на другом месту на којем је био по правилима службе или по наређењу, односно одобрењу надлежног старешине, као и на одобреном изласку из војне јединице, односно војне установе у слободно време, осим на одсуству.

Право на накнаду стварних трошкова превоза посмртних остатака до места сахране као имају чланови породице из члана 90б став 3, у случају да друго лице:

- а) погине или умре за време службе у војсци србије,
- б) умре у здравственој установи у коју је за време службе у Војсци Србије упућено и задржано на лечењу,
- в) умре у здравственој установи, а претходно је отпуштено из војске србије због погоршања обољења које је имало пре ступања у Војску, док остварује здравствену заштиту према пропису који уређује здравствено осигурање војних осигураника.

Право на накнаду погребних трошкова припада члановима породице из члана 90б став 3, у случају да друго лице:

- а) погине или умре за време службе у Војсци Србије,
- б) умре у здравственој установи у коју је за време службе у Војсци Србије упућено и задржано на лечењу и по престанку службе.

Право на накнаду стварних трошкова превоза посмртних остатака односно право на накнаду погребних трошкова има лице које је било изложено тим трошковима, ако друго лице нема чланове породице.

Члан 90к

Супружнику или детету погинулог, односно умрлог професионалног припадника Војске Србије и запосленог у министарству одбране, чија је смрт наступила од задобијене ране, повреде или озледе за време вршења службе или у вези са вршењем службе, може се:

- 1) доделити једнократна финансијска помоћ намењена за испуњење неизмирене обавезе према банци за отплату стамбеног кредита односно за откуп стана додељеног из стамбеног фонда Министарства одбране;
- 2) отписати дуг за отплату дела стамбеног кредита финансираног из буџета Републике Србије за дугорочно стамбено кредитирање професионалних војних лица односно за откуп стана додељеног из стамбеног фонда Министарства одбране.

Изузетно супружнику или детету погинулог, односно умрлог професионалног припадника Војске Србије и запосленог у министарству одбране, чија смрт није наступила под околностима из става 1. овог члана, једнократна финансијска помоћ може се доделити, односно може се отписати дуг из става 1. овог члана, уколико постоје нарочито оправдани разлози материјалне, односно социјалне природе.

Члан 90л

Ближе услове и начин остваривања права на једнократну новчану помоћ, права на накнаду за оспособљавање, права на накнаду за школовање и права на једнократну финансијску помоћ за отплату стамбеног кредита или откуп стана односно отписивање дуга за отплату стамбеног кредита или откуп стана као и начин утврђивања износа тих помоћи, односно накнада прописује министар одбране, уз сагласност Владе.

Примедбе Синдиката на предлог Министарства о допунама члана 90.

Синдикат нема примедби на предлог Министарства о допунама чланова 90б - 90л уз напомену да право на једнократну финансијску помоћ за отплату стамбеног кредита треба бити стриктно прописано као обавеза а не могућност.

Члан 92. Закона о ВС

„Професионалном војном лицу припадају накнаде трошкова за службено путовање, за рад на терену, долазак на посао и одлазак са посла, приликом вршења службених послова и других материјалних трошкова којима је изложено у току вршења службе.

Професионалном војном лицу припада накнада трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора, када се за такву врсту накнаде стекну услови у буџету Републике Србије, у висини коју утврди Влада.

Изузетно од става 2. овог члана, уколико је исхрана током рада обезбеђена на други начин, професионално војно лице не остварује по том основу право на накнаду трошкова.

Официру и подофициру који су у радном односу на неодређено време припадају: накнада трошкова због одвојеног живота од породице, накнада дела трошкова за закуп стана, накнада дела трошкова у вези са решавањем стамбеног питања, накнада трошкова приликом пријема у службу у Војсци Србије, накнада селидбених и других трошкова којима је изложен у вези са вршењем службе, немогућношћу избора места службовања и премештајима.

Официру у радном односу на одређено време и подофициру у радном односу на одређено време припада накнада дела трошкова за закуп стана.“

Предлози Синдиката о изменама члана 92.

Став 2. мења се и гласи:

Професионалном војном лицу припада накнада трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора.

Став 5. мења се и гласи:

Официру у радном односу на одређено време и подофициру у радном односу на одређено време припада накнада дела трошкова за закуп стана и накнада дела трошкова у вези са решавањем стамбеног питања.

Образложење предлога Синдиката о изменама члана 92.

Став 2.

Неопходно је да се ова материја коначно реши у складу са Законом о раду, члан 118., став 1. тачка 5. („Сл. Гласник РС“, БР 24/2005, 61/2005, 54/2009, 32/2013, 75/2014, 13/2017 - Одлука УС и 113/207). Не може се прописати одређено право које је одмах условљено прописивањем нижих актова.

Такође је неопходно да се наведене накнаде правилно пропишу подзаконским актима тако да се морају појединачно приказати на платном листићу као засебне ставке.

Став 5.

Предложена измена је заснована на усклађивању са одредбом члана 8. став 5. Закона о Војсци Србије („Сл. Гласник Републике Србије“, бр. 116/2007, 88/2009, 101/2010 - др.закон, 10/2015, 88/2015 - одлука УС и 36/2018) који се односи на права и дужности професионалних војних лица и војних службеника који нису уређени овим или посебним законом или другим прописом (у конкретном Правилник о платама) у ком случају се аналогно примењују прописи о државним службеницима, општи прописи, о раду и посебан колективни уговор за државне органе, као и на чињеницу да је примена члана 4., став 3. тренутно важећег Посебног колективног уговора за државне органе („Сл. гласник Републике Србије 25/2015, 50/2015, 20/2018, 34/2018 и 38/2019 - у даљем тексту Посебан колективни уговор) повољнија по запослене у МО и ВС:

„Запослени који је засновао радни однос на одређено време има иста права као и запослени у радном односу на неодређено време.“

Обзиром на наведено, сматрамо да је овом изменом неопходно изједначавање права официрима и подофицирима на одређено време. Прихватањем предложених измена би се додатно стимулисали запослене да стамбено питање решавају путем кредита.

Члан 95 Закона о ВС

Влада утврђује посебну основицу за обрачун плата професионалних војних лица.

Основица из става 1. овог члана не може бити нижа од 75% од просечне месечне зараде у Републици Србији, према последњем коначном објављеном податку органа надлежног за послове статистике, а уколико то омогућавају одобрена средства у буџету Републике Србије намењена за плате, Влада може у складу са одобреним средствима утврдити нижу основицу за обрачун плате професионалних војних лица.

Министар одбране, уз сагласност Владе, прописује: коефицијенте за обрачун плате; услове и мерила за увећање и умањење плате, накнаде плате, рокове за исплату, висину стипендије за школовање у иностранству; отпремнину за лица којима је престала служба на одређено време; новчане награде и помоћ и услове, начин остваривања и висину накнада путних и других трошкова и других примања у Војсци Србије.

Предлог Синдиката о изменама члана 95.

Став 2. мења се и гласи:

Основица из става 1. овог члана не може бити нижа од 75% од просечне месечне зараде у Републици Србији, према последњем коначном објављеном податку органа надлежног за послове статистике.

Образложење предлога Синдиката о изменама члана 95.

Предметни члан је мењан више пута у претходним годинама и сваки пут на штету запослених. Нема основе прописивати најнижи процентуални изно за обрачун посебне основице уколико се иста два пута ограничава истим чланом.

Члан 98. Закона о ВС (члан 7 и 8 Нацрта)

Професионално војно лице је дужно да ради дуже од пуног радног времена кад потребе службе то захтевају, уз писани налог надлежног старешине.

Прековремени рад не може да траје дуже од осам часова недељно нити дуже од четири часа дневно.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, професионално војно лице је дужно да ради и дуже у случајевима: наређених мера приправности; ванредног и ратног стања; за време вежбовних активности; за време службе дежурства; у приликама које захтевају да се продужи започети рад чије би обустављање или прекидање имало штетне последице за оперативну способност команде, јединице или установе Војске Србије, или би нанело знатну материјалну штету или угрозило живот и здравље војних лица и других грађана и при реализацији активности, у складу са прихваћеним међународним обавезама Републике Србије, о чему одлуку доноси надлежни старешина оперативног нивоа командовања, односно помоћник министра одбране за лица из свог састава.

Предлог Министарства о изменама члана 98. и допунама чланова 98а - 98б

У члану 98. став 2. мења се и гласи:

„Прековремени рад не може да траје дуже од четири часа дневно, односно дуже од 60 часова месечно”.

Члан 8.

После члана 98. додају се нови чл. 98а и 98б, који гласе:

„Члан 98а

Професионални припадник Војске Србије који ради пуно радно време, може да обавља одређене послове из своје струке на Универзитету одбране или у војноздравственој установи, односно санитетској јединици и установи, ван редовног радног времена, закључивањем уговора о допунском раду, највише до једне трећине пуног радног времена.

Уговор из става 1. овог члана закључује се са надлежним старешином Универзитета одбране или војноздравствене установе, односно санитетске јединице и установе.

Допунски рад из става 1. овог члана може се обављати под условом да се таквим радом не онемогућава или отежава рад професионалног припадника Војске Србије у јединици односно установи у којој је на служби и само по одобрењу начелника Генералштаба или старешине кога он овласти у Војсци Србије, односно министра одбране или руководиоца организационе јединице кога он овласти у Министарству одбране.

Члан 98б

Професионалном припаднику Војске Србије који закључи уговор из члана 98а овог закона припада право на накнаду за обављени допунски рад.

На накнаду из става 1. овог члана плаћају се порези и доприноси у складу са законом.

Организовање и обављање допунског рада из члана 98а овог закона и начин одређивања висине накнаде за обављени допунски рад прописује министар одбране”

Примедбе Синдиката на предлог Министарства о изменама члана 98.

Закон о раду (члан 53.) не препознаје месечно ограничење прековременог рада већ само дневно и недељно. Из наведених дневних и месечних ограничења у смислу прековременог рада произлази да месечни лимит не би требало да је већи од 32 часа.

Са друге стране, препознајемо потребу за допунским радом на Универзитету одбране и војноздравственим установама (пре свега претпостављамо да се односи на ВМА) али такво допунски рад се мора у потпуности издвојити из члана 98. или дефинисати посебним ставом за изузеће лица наведене струке јер ће у противном изазвати масовне злоупотребе у јединицама и командама где због недостатка људства запослени већ годинама не могу нити да наплате прековремени рад нити да исти искористе у форми слободни дана.

Такође смо свесни чињенице да има специфичних радних места где људство свакако мора а због непопуњености, радити и више од 32 сата прековремено (чуварска служба) а да им се више од наведених а остварених сати прековременог рада не исплаћује већ претвара у слободне дане које опет, због недостатка запослених не могу искористити.

Неопходно је само правилно прецизирати и дати објашњења јединицама, командама и установама да уколико се и оствари 32 сата прековременог рада (а да није везано за Универзитет одбране и ВМА) а не више од 60 сати месечно да се исти морају редовно исплаћивати без икаквих додатних тумачења који иду у правцу претварања у слободне сате.

Примедбе Синдиката на предлог Министарства о допунама чланова 98а - 98б

Разумемо потребу за додатно ангажовање у одређеним и наведеним делатностима али сматрамо да овај предлог не треба да се усвоји јер може бити мач са две оштрице.

Наиме уколико се на овакав начин одобри допунски рад на универзитету одбране и санитарским јединицама и установама, тиме ће се заузети потенцијална радна места за младе али и потенцијалне професионалне припаднике јер ће указану потребу за допунским радом послодавац решавати постојећим, углавном старијим кадром.

Члан 110. Закона о ВС (члан 9 Нацрта)

Официру, односно подофициру престаје служба у Војсци Србије:

- 1) ако му престане држављанство Републике Србије;
- 2) ако је на начин прописан законом утврђено да је настао потпуни губитак способности за професионалну војну службу;
- 3) ако неоправдано изостане са службе пет радних дана непрекидно или седам радних дана са прекидима у току 12 месеци;
- 3а) ако се не врати на службу у року од 15 дана од дана престанка разлога због којих му је одобрено мировање
- 4) ако му је за два последња периода оцењивања у којима су испуњени услови да буде оцењен утврђена неповољна оцена;
- 5) ако изгуби чин или је извршном пресудом војног дисциплинског суда осуђен на дисциплинску казну губитак службе;
- б) на његов захтев;
- 7) ако се утврди да је приликом пријема у службу дао неистините податке који су од значаја за пријем;
- 8) ако се после лечења од болести зависности поново утврди употреба психоактивних супстанци;
- 9) по сили закона када наврши 40 година пензијског стажа и:
 - (1) 53 године живота - подофицир и официр до чина потпуковника;
 - (2) 54 године живота - официр чина пуковника;
 - (3) 55 година живота - официр чина бригадног генерала;
 - (4) 56 година живота - официр чина генерал-мајора;
 - (5) 57 година живота - официр чина генерал-потпуковника;
 - (6) 58 година живота - официр чина генерала;
- 10) његовом смрћу.

Изузетно од одредбе става 1. тачка 9. овог члана, официру, односно подофициру уз његову сагласност може се продужити служба у Војсци Србије до две године., а официру санитетске службе и официру у звању специјалисте или доктора медицинских наука, официру у звању наставника - доктора наука на служби на Универзитету одбране и официру у научном звању до 65 године живота.

Официру, односно подофициру престаје служба по потреби службе кад на располагању проведе шест месеци ако је испунио услове за пензију или ако му се обезбеди запослење на неодређено време у својству цивилног лица на служби у Војсци Србије, односно државног службеника или намештеника.

Официру, односно подофициру престаје служба по потреби службе кад на располагању проведе шест месеци и ако није испунио услове за пензију, ако му се обезбеди право на једнократну новчану накнаду у висини од 24 месечне бруто плате коју би остварио у последњем месецу пре престанка службе.

Изузетно од члана 76. став 1. овог закона, официру односно подофициру у служби на неодређено време који је навршио најмање 45 година живота и провео непрекидних 20 година ефективне службе у Војсци Србије у својству професионалног војног лица, може престати служба по потреби службе с правом на старосну пензију, без стављања на располагање, по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за послове пензијског и инвалидског осигурања, испуњењем једног од следећих услова:

- 1) ако је актом надлежног органа укинута формацијско место или су промењени елементи формацијског места на којем је постављен, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;
- 2) ако је актом надлежног старешине у складу са законом разрешен од дужности, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;
- 3) ако му је извршном пресудом војног дисциплинског суда изречена казна из члана 152. став 2. тач. 2), 3) и 5) овог закона, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;
- 4) ако је решењем надлежне војнолекарске комисије утврђено да је неспособан за дужност коју обавља, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен у складу са преосталом способношћу за војну службу;
- 5) ако по престанку разлога због којих је стављен у стање у служби на лечењу и боловању или због којих је удаљен од дужности нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен;
- б) ако је одлуком надлежног органа престала потреба за радом официра, односно подофицира распоређеног ван Војске Србије, а нема другог одговарајућег формацијског места на које би могао бити постављен.

Професионална војна служба престаје и официру, односно подофициру који је упућен на приправнички стаж ако до истека приправничког стажа не положи приправнички испит уз обавезу да надокнади трошкове школовања, односно стипендирања, у складу са овим законом.“

Предлог Министарства о изменама члана 110.

У члану 110. став 2. после речи: „до две године“ додају се зарез и речи: „официру, односно подофициру који ради на пословима безбедносне и контраобавештајне заштите Министарства одбране и Војске Србије односно који обавља обавештајне послове од значаја за одбрану до четири године,“.

Примедбе Синдиката на предлог Министарства о изменама и предлог измена и допуна члана 110.

Сагласни смо са предлогом Министарства и додајемо следеће:

У ставу 1. после речи „Официру,“ брише се реч „односно“, а после речи „подофициру“ додају се речи „и професионалном војнику“:

„Официру, ~~односно~~ подофициру и професионалном војнику престаје служба у Војсци Србије:“

У ставу 1. тачка 9. додаје се нова алинеја „(1) - 51 година живота - подофицир“, а алинеје 1,2,3,4,5 и 6. постају алинеје 2,3,4,5,6 и 7

- 9) по сили закона када наврши 40 година пензијског стажа и:
(1) 51 године живота - подофицир

У ставу 1. тачка 9. нова алинеја (2) мења се и гласи „професионални војник и официр до чина потпуковника“:

- (1) 51 године живота - подофицир;
- (2) 53 године живота - ~~подофицир~~ професионални војник и официр до чина потпуковника;
- (3) 54 године живота - официр чина пуковника;
- (4) 55 година живота - официр чина бригадног генерала;
- (5) 56 година живота - официр чина генерал-мајора;
- (6) 57 година живота - официр чина генерал-потпуковника;
- (7) 58 година живота - официр чина генерала;

Образложење предлога Синдиката о изменама и допунама члана 110.

Став 1.

Измене у овом ставу подразумевају да се професионалним војницима који су ступила у службу одмах по испуњењу претходних услова, и одлучили се за војну професију до стицања права на пензију, то право могу и остварити.

У ставу 1. тачка 9. нова алинеја (1)

Ово из разлога што у Војсци Србије и даље раде лица која су завршетком једне од четворогодишњих средњих војних школа у СФРЈ, иста ступила у радни однос са 18 година.

Под условом да нису били учесници ратних дејстава (а то је, нажалост редак случај), те да раде на радним местима или у јединицама на којима је прописано увећање стажа 12/15, истима је потребно 32 године ефективног радног стажа у којима би стекли 40 година пензионог стажа, а то све са навршених 51 година старости.

Сада имамо доста случајева да наведена лица имају отворених више од 40 година пензијског стажа али не и 53 године старости већ 50 или 51 годину старости. До испуњења другог услова, подофицири о којима је реч ће имати и по 43 односно 44 године пензијског стажа те је, у најмању руку некоректно, да буду „кажњени“ анулирањем остварених бенефиција по основу стажа. Важно је напоменути да се не ради о великом броју лица и да измене и допуне које смо предложили никако не могу у већем обиму да утичу на правилно функционисање система одбране.

Такође и код ове категорије лица, као и код професионалних војника који су у служби од 1992. године имамо исти проблем, а то је да систем нема препознатљив тј позитиван однос према најстаријим лицима у статусу подофицира и професионалног војника, а који су прошли најтежи период (борбена дејства) од када постоји Војска Србије (тада ЈНА, ЈА односно Војска Југославије).

У ставу 1. тачка 9. нова алинеја (2)

Нова алинеја је неопходна како би се ускладио прописана доња граница за остваривање права на пензију за професионалне војнике као и због усклађивања са предлозима које смо изнели.

Приликом евентуалне расправе на ову тему, требало би узети у обзир и још неке карактеристичне случајеве и околности под којима су се, не својом кривицом, нашли подофицири (лица са неповезаним стажом оствареним у бившим републикама СФРЈ, трајна ограничења и болести, немогућност распоређивања на адекватна радна места односно статус „нераспоређен“ у којима се нека лица налазе и по годину и више дана,...). Свакако, уз разматрање нашег предлога било би од значаја прикупити податке од важности и то службеним путем са нивоа МО, који би помогли у детаљној анализи и отклањању могућности да било ко буде оштећен.

Члан 112. Закона о ВС

Официру у радном односу на одређено време, подофициру у радном односу на одређено време и професионалном војнику служба у Војсци Србије престаје истеком уговореног рока.

Изузетно, лицу из става 1. овог члана рок за који је уговором засновало радни однос на одређено време продужава се до истека коришћења права на одсуство за време трудноће, породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета и одсуства са рада ради посебне неге детета.

Лицу из става 1. овог члана служба престаје и пре истека уговореног рока

- 1) ако је на основу коначне оцене и мишљења надлежног органа здравствене службе утврђено да је трајно неспособно за службу у Војсци Србије или да је неспособно за дужност за коју је примљено у службу на одређено време;
- 2) ако неоправдано изостане са службе пет радних дана непрекидно или седам радних дана са прекидима у току 12 месеци;
- 3) (брисана)
- 4) ако се утврди да је приликом пријема у службу дао неистините податке који су од значаја за пријем;
- 5) ако изгуби чин или је извршном пресудом војног дисциплинског суда осуђен на дисциплинску казну губитак службе;
- 6) у случају организационих промена или укидања команде, јединице или установе Војске Србије у којој је на служби на одређено време;
- 7) ако се утврди злоупотреба психоактивних супстанци;
- 8) његовом смрћу.
- 9) (брисана)

Лицу из става 1. овог члана служба у Војсци Србије може престати и по споразуму.

Предлог Синдиката о изменама члана 112.

У ставу 1. после речи „професионалном војнику“ додају се речи „у радном односу на одређено време“:

„Официру у радном односу на одређено време, подофициру у радном односу на одређено време и професионалном војнику у радном односу на одређено време служба у Војсци Србије престаје истеком уговореног рока.“

У ставу 3. алинеја б) после речи „на одређено време;“ додају се речи „под условом да не да пристанак за упућивање на ново радно место;“:

„у случају организационих промена или укидања команде, јединице или установе Војске Србије у којој је на служби на одређено време под условом да не да пристанак за упућивање на ново радно место;“

Образложење предлога измене члана 112. Закона о ВС

Став 1.

Ради усклађивања одредби предложених измена и допуна.

Став 3.

Наведена измена је у склопу већ предложених а у смислу давања могућности из категорије запослених на одређено време да наставе војну службу.

При избору за пријем у службу у својству цивилног лица на служби у Војсци Србије додатно се вреднује чињеница да је кандидат супружник, односно члан породице погинулог професионалног припадника Војске Србије, погинулог или умрлог од последица повреда задобијених у вршењу службе у Војсци Србије, дете палог борца, супружник професионалног припадника Војске Србије премештеног из једног у друго место службовања и супружник односно члан породице професионалног војног лица.

Члан 125. Закона о ВС (члан 10 Нацрта)

При избору за пријем у службу у својству цивилног лица на служби у Војсци Србије додатно се вреднује чињеница да је кандидат супружник, односно члан породице преминулог професионалног припадника Војске Србије, погинулог или умрлог од последица повреда или болести задобијених у вршењу службе у Војсци Србије, дете палог борца, супружник професионалног припадника Војске Србије премештеног из једног у друго место службовања и супружник односно члан породице професионалног припадника Војске Србије и супружник односно члан породице пензионисаног професионалног припадника Војске Србије.”

Предлог Министарства о изменама члана 125.

Члан 125. мења се и гласи:

„Члан 125.

Чланом породице, у смислу става 1. овог члана, сматра се супружник, ванбрачни партнер, дете, усвојеник и пасторак.

Изузетно од става 1. овог члана, пријем у службу без јавног конкурса у својству цивилног лица на служби у Војсци Србије супружника и детета преминулог професионалног припадника Војске Србије, погинулог или умрлог од последица повреда задобијених у вршењу службе у Војсци Србије који испуњавају опште и посебне услове за пријем на одређено формацијско место, врши се на основу одлуке министра одбране у складу са планом попуње.”

Примедбе Синдиката на предлог Министарства о изменама члана 125.

Синдикат је става да треба задржати постојеће одредбе члана уз додавање дефиниције која лица се подразумевају под појмом члана породице у противном усвајањем предложеног става два овог члана се може вршити злоупотреба а отвара се озбиљан простор за непотизам који не сме бити изнад стручности потенцијалног кандидата за посао

Члан 131 Закона о ВС

Цивилном лицу на служби у Војсци Србије служба престаје по сили закона:

- 1) ако је на начин прописан законом утврђено да је изгубило радну способност - даном достављања правноснажног решења о утврђивању губитка радне способности;
- 2) кад наврши 65 година живота ако има најмање 15 година стажа осигурања, ако се министар одбране и цивилно лице на служби у Војсци Србије другачије не споразумеју;
- 3) ако му је по правноснажној одлуци суда или другог органа забрањено да обавља послове свог радног места, а не може му се обезбедити друго радно место - даном достављања правноснажне одлуке;
- 4) ако је правноснажно осуђено на безусловну казну затвора у трајању дужем од шест месеци;
- 5) ако му је изречена мера безбедности или заштитна мера у трајању дужем од шест месеци и због тога мора да буде одсутно са рада - даном почетка примене те мере;
- б) његовом смрћу.

Предлог Синдиката о допунама члана 131

Став 1., додаје се тачка 2а) која гласи:

2а) на појединим радним местима, по одлуци министра, кад наврши 60 година живота у складу са законом којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање

Образложење измена члана 131

Наведено је неопходно јер и даље у служби постоје цивилна лица која су ступила у стални радни однос након завршетка једне од школа за војна усмерења ондосно редовног војног рока и који са пуних 60 година живота имају пуних 40 година стажа осигурања.

На износ пензије за наведена лица би се примењивале одредбе Закона о пензијском и инвалидском осигурању (у даљем тексту Закон о ПиО).

Такође се треба узети у разматрање и могућност се за специфична занимања која немају еквивалент у цивилном сектору (механичар за пешадијско наоружање, артиљеријско наоружање, механичар за возила гусеничаре, механичар за артиљеријско наоружање, механичар за ракетну технику,...) одреди горња старосна граница (60 година) после које наведена лица остају у радном односу само по сопственом пристанку и која би право на пензију остварили без трајног умањења износа пензије.

Члан 134. Закона о ВС (члан 11. Нацрта)

„На војне службенике и војне намештенике примењују се одредбе овог закона које се односе на професионална војна лица, и то:

- 1) о обављању специфичне војне службе и службе под отежаним условима (члан 16); 1а) о безбедносној провери (члан 39. тачка 8);
- 2) о ношењу и употреби ватреног оружја (члан 47);
- 3) о пријему страног одликовања и чланству у страном стручном удружењу или међународној организацији (члан 50);
 - 3а) о формацијским местима и заступању (члан 69. став 2. и члан 71);
 - 4) о привременом упућивању по потреби службе у другу команду, јединицу или установу Војске Србије, односно у други државни орган или правно лице ради извршења одређених задатака, осим за лице чији делокруг захтева да се послови радног места обављају ван седишта јединице, односно установе Војске Србије - теренски рад (члан 72. ст. 5. и 6);
 - 5) о раду у структурама међународне организације или регионалне иницијативе (члан 72а);
 - 6) (брисана)
 - 7) о удаљењу од дужности (чл. 77. и 78);
 - 7а) о плати (члан 81);
 - 7б) о посебним условима под којима се врши служба (члан 83);
 - 7в) о увећаној плати (члан 84);
 - 7г) о наградама и јубиларним наградама (члан 86);
 - 8) о стипендији за време школовања или усавршавања у иностранству и плати и другим примањима за време службе у иностранству (члан 80. и члан 90. ст. 2. до 5);
 - 9) о накнади путних и других трошкова (чл. 92. и 93);
 - 10) о радном времену, одморима и одсуствима (чл. 96. до 107. и члан 109);
 - 11) о престанку службе у Војсци Србије по захтеву (члан 110. став 1. тачка 6);
 - 12) о заштитним мерама (чл. 179. до 184).“

Предлог Министарства о изменама члана 134.

У члану 134. став 1. тачка 1а) мења се и гласи: „о општим условима пријема у службу (члан 39. тач. 2) – 5) и тачка 8);“

Тачка 7в) мења се и гласи: „о увећаној плати и накнади плате (чл. 84. и 85.);“

Примедбе Синдиката на предлог Министарства о изменама и предлог измена и допуна члана 134.

Сагласни смо са предлогом Министарства и додајемо следеће:

Додати став 7д који ће гласити:

„7д) о коефицијенту за вршење службе у одређеним јединицама (члан 83.);“

Додати став 9а који ће гласити:

„9а) о накнади дела трошкова у вези са решавањем стамбеног питања;“

Образложење Синдиката за допуне члана 134.

Став 7д)

Наведени додатак је припадао војним службеницима и намештеницима до 2008. године, а укинут је без икаквог образложења иако се услови рада због којих су га добијали нису променили. Додатак је враћен 2011. године професионалним војним лицима али не и цивилним лицима.

Став 9а)

Предлог је усмерен на решавања стамбеног питања свих оних лица која се налазе на листама чекања за стан а у смислу давања права и војним службеницима и намештеницима и да у случају решавања стамбеног питања путем кредита, буду део „Програма дугорочног стамбеног кредитирања професионалних војних лица Војске Србије“.

На овај начин би наведена лица могла решити стамбено питање јер се у пракси показало да су најугроженија категорија када је у питању додела станова, а просек чекања на стан је дужи од 30 година.

У случају прихватања овог предлога, војним службеницима и намештеницима би се предметна накнада одредила у складу са постојећим законским одредбама а која важе за лица из наведених категорија која по другим основама остварују ово право (накнада дела трошкова за закуп стана).

Такође би, кроз измене подзаконских аката, требало предвидети и начин субвенционисања и стимулисања лица која се одлуче да стамбено питање реше путем кредита.

Члан 136. Закона о ВС (члан 1. Нацрта)

Министар одбране, поред послова из члана 18. овог закона, односно лице које он овласти:

- 1) решава о пријему у службу професионалних припадника Војске Србије;
- 2) решава о стањима у служби официра у чину мајора, потпуковника и пуковника;
- 2а) решава о стањима у служби подофицира и официра закључно са чином капетана распоређених и постављених на формацијска места ван Војске Србије;
- 3) решава о односима у служби професионалних војних лица распоређених ван Војске Србије.

Министар одбране одређује лица која решавају о управним стварима професионалних припадника Војске Србије распоређених ван Војске Србије, у смислу одредаба чл. 141. и 142. овог закона.

Предлог Министарства о изменама члана 136.

У Закону о Војсци Србије („Службени гласник РС”, бр. 116/07, 88/09, 101/10 – др. закон, 10/15, 88/15 – УС, 36/18, 94/19 и 74/21 – УС), у члану 19. став 2. тачка 2), члану 136. став 1. тачка 2а) и члану 137. став 1. тачка 1), после речи: „капетана” додају се речи: „прве класе”.

Примедбе Синдиката о изменама члана 136.

Синдикат нема примедби на предлог Министарства о изменама члана 136.

Члан 137. Закона о ВС (члан 1. Нацрта)

Начелник Генералштаба поред послова из члана 19. овог закона, односно старешине команди, јединица или установа Војске Србије које он одреди:

- 1) решава о стањима у служби подофицира и официра до чина капетана, у Војсци Србије;
- 2) производи у почетни чин подофицира;
- 3) решава о распоређивању, одређивању плате, престанку службе у Војсци Србије и другим односима у служби цивилних лица на служби у Војсци Србије.

Предлог Министарства о изменама члана 137.

У Закону о Војсци Србије („Службени гласник РС”, бр. 116/07, 88/09, 101/10 – др. закон, 10/15, 88/15 – УС, 36/18, 94/19 и 74/21 – УС), у члану 19. став 2. тачка 2), члану 136. став 1. тачка 2а) и члану 137. став 1. тачка 1), после речи: „капетана” додају се речи: „прве класе”.

Примедбе Синдиката о изменама члана 137.

Синдикат нема примедби на предлог Министарства о изменама члана 137.

Члан 145. Закона о ВС (члан 12. Нацрта)

Припадник Војске Србије је дисциплински одговоран за повреде дужности из службе.

Повреде дужности из службе могу бити лакше - дисциплинске грешке и теже - дисциплински преступи.

Предлог Министарства о изменама члана 145.

Члан 145. мења се и гласи:

„Члан 145.

Војна дисциплина је тачно, потпуно и правовремено извршавање војних дужности и других дужности у Војсци Србије, сагласно закону, правилима службе и другим прописима и наређењима надлежних старешина, поштовање у служби и у вези са службом реда и правила понашања утврђених законом и другим прописима и поштовање моралних норми друштва.

Припадник Војске Србије дисциплински је одговоран за повреде дужности из службе, као и за свако поступање у вези са службом које је неспојиво са дужностима припадника Војске Србије.

Дисциплинска грешка је лакша повреда војне дисциплине.

Дисциплински преступ је тежа повреда војне дисциплине”

Примедбе Синдиката о изменама члана 145.

Синдикат сматра да су предложене измене и допуне посебно у ставу 1. непотребне јер су санкције за наведене дефиниције дисциплине већ прописане другим законима и ставу 2. јер је већ прописано да је припадник војске одговоран за повреде дужности из службе.

Члан 149. Закона о ВС (члан 3. Нацрта)

Дисциплински преступи су:

- 1) одбијање извршења наређења, односно налога претпостављеног, изузев наређења, односно налога чијим би се извршењем учинило кривично дело;
- 2) неизвршавање или несавесно извршавање наређења, одлуке или налога претпостављеног;
- 3) самовољно напуштање команде, јединице или установе;
- 4) насилничко, увредљиво или недолучно понашање или изазивање нереди, свађе или туче у служби;
- 5) поступање којим се вређа достојанство подређених, нарочито с обзиром на пол, верско убеђење или националну припадност или кршење права која им по закону припадају;
- 6) уживање опојних дрога или неовлашћено држање супстанци или препарата који су проглашени за опојне дроге;
- 7) навођење другог на уживање опојне дроге или давање другог опојне дроге да је ужива он или треће лице или омогућавање другог да ужива опојну дрогу;
- 8) повреда стражарске, патролне или друге сличне службе;
- 9) неоправдан изостанак с дужности или из службе најмање два радна дана узастопно или три радна дана са прекидима у периоду од 12 месеци;
- 10) злоупотреба права из службе;
- 11) незаконито располагање средствима;
- 12) злоупотреба службеног положаја или прекорачење службеног овлашћења;
- 13) незаконит рад или пропуштање радњи на које је лице у служби овлашћено ради спречавања незаконитости или штете;
- 14) немаран однос према повереној имовини и присвајање или наношење штете војној или другој имовини у вези са обављањем службе;
- 15) повреда тајности података или несавесно чување службених списа или података;
- 16) подношење лажног извештаја;
- 17) давање нетачних података или докумената који су од утицаја на пријем у службу или напредовање;
- 18) фалсификовање, прикривање или противправно уништење службене исправе, књиге или списа или употреба фалсификоване исправе;
- 19) непредузимање прописаних мера за чување живота и здравља људи и исправности објеката и технике;
- 20) рад уз накнаду или награду ван јединице, односно установе или самостално обављање професионалне делатности противно условима одређеним законом; тач. 21)-23) (брисане)

- 24) примање поклона у вези с вршењем послова мимо одредаба закона, примање услуге или користи за себе или друго лице или коришћење службе ради утицања на остваривање сопствених права или права лица повезаних с припадником Војске Србије;
- 25) непријављивање интереса који припадник Војске Србије или с њиме повезано лице може имати у вези са одлуком државног органа у чијем доношењу учествује;
- 26) повреда начела непристрасности или политичке неутралности или изражавање и заступање политичких уверења у служби;
- 27) штрајковање или учествовање у противправном синдикалном организовању, односно у противправним синдикалним активностима;
- 28) непоступање по захтеву војног дисциплинског тужиоца или војног дисциплинског суда;
- 28а) непоступање по налогу инспектора Инспектората одбране односно лица која су актом надлежног старешине овлашћена за послове инспекцијског надзора;
- 29) прикривање или непријављивање теже повреде дужности из службе, односно из радног односа; тач. 30) и 31) (брисане)
- 32) свако друго поступање припадника Војске Србије у служби које је противно прописима и кодексу части припадника Војске Србије, а којим се наноси штета угледу припадника Војске Србије.

Предлог Министарства о изменама члана 149.

Члан 149 . мења се и гласи:

„Члан 149.

Дисциплински преступи су:

- 1) одбијање извршења наређења, односно налога претпостављеног, изузев наређења, односно налога чијим би се извршењем учинило кривично дело;
- 2) неизвршавање или несавесно извршавање наређења, одлуке или налога претпостављеног;
- 3) самовољно напуштање команде, јединице или установе;
- 4) насилничко, увредљиво или недолично понашање;
- 5) изазивање нереди, свађе или туче у служби;
- 6) поступање којим се вређа достојанство подређених, нарочито с обзиром на пол, верско убеђење или националну припадност или кршење права која им по закону припадају;
- 7) уживање опојних дрога или неовлашћено држање супстанци или препарата који су проглашени за опојне дроге;
- 8) навођење другог на уживање опојне дроге или давање другоме опојне дроге да је ужива он или треће лице или омогућавање другоме да ужива опојну дрогу;
- 9) одбијање тестирања на присуство опојних дрога;
- 10) повреда стражарске, патролне или друге сличне службе;
- 11) неоправдан изостанак са дужности или из службе најмање два радна дана узастопно или три радна дана са прекидима у периоду од 12 месеци;
- 12) злоупотреба права из службе;
- 13) незаконито располагање средствима;
- 14) злоупотреба службеног положаја или прекорачење службеног овлашћења;
- 15) несавестан рад у служби;

- 16) присвајање војне имовине или наношење штете војној или другој имовини;
- 17) немаран однос према повереној имовини;
- 18) повреда тајности података или несавесно чување службених списа или података;
- 19) подношење лажног извештаја;
- 20) давање нетачних података или докумената који су од утицаја на пријем у службу или напредовање;
- 21) фалсификовање, прикривање или противправно уништење службене исправе, књиге или списа;
- 22) употреба фалсификоване исправе;
- 23) непредузимање прописаних мера за чување живота и здравља људи и исправности објеката и технике;
- 24) рад уз накнаду или награду ван јединице, односно установе или самостално обављање професионалне делатности противно условима одређеним законом;
- 25) примање поклона у вези са вршењем послова мимо одредаба закона, примање услуге или користи за себе или друго лице или коришћење службе ради утицања на остваривање сопствених права или права лица повезаних са припадником Војске Србије;
- 26) повреда начела непристрасности или политичке неутралности или изражавање и заступање политичких уверења у служби;
- 27) штрајковање или учествовање у синдикалном организовању, односно синдикалним активностима у супротности са одредбама овог закона;
- 28) непоступање по захтеву војног дисциплинског тужиоца или војног дисциплинског суда;
- 29) свако друго поступање противно прописима којим се штети угледу Војске Србије.”

Примедбе Синдиката о изменама члана 149.

Тачка 5) предложеног члана је прилично дефинисана јер се даргументовани дијалог и размена другачијих мишљења може подвести под свађу што свакако не одговара истини.

Тачка 15) недефинисан појам који се лако може злоупотребити. Такође већ постоје обрасци којима се утврђује савестан односно несавестан рад.

Тачка 16) за наношење штете другој имовини постоје Закон о кривичном поступку и други акти који су већ дефинисани.

Тачка 24) сматрамо да је овако дефинисана тачка 24) „рад уз накнаду или награду ван јединице, односно установе или самостално обављање професионалне делатности противно условима одређеним законом,, прилично дискутабилна јер се у пракси многи припадници баве послом који ни на који начин не утиче на његове обавезе на формацијском месту нити штете угледу припадника МО и ВС као и самих институција. Ти послови су најчешће изнуђени а због лошег материјалног положаја и најчешће подразумевају рад у занатској делатности (конобар, молер, керамичар, возач,...).

Тачка 27) се мора рedefинисати јер осим појма штрајка који је у овој фази синдикалног организовања у МО и ВС разумљив остало се мора брисати јер је у супротности са Законом о раду као и међународним синдикалним конвенцијама и правима радника, такође отварају простор за обрачун са синдикалним активистима.

Тачка 29) брисати у потпуности јер је већ све прецизно дефинисано а оваква одредба може значити санкционисање буквално било каквог поступка који није по вољи послодавца иако је у складу са законима и прописима.

Члан 159. Закона о ВС (члан 14. Нацрта)

Покретање дисциплинског поступка за дисциплинску грешку застарева протеком шест месеца од дана извршене повреде војне дисциплине.

Покретање дисциплинског поступка за дисциплински преступ и за повреду дужности прописану за Министарство одбране, други државни орган или правно лице застарева протеком једне године од дана сазнања непосредно претпостављеног старешине да је дисциплински преступ, односно повреда дужности учињена, али се дисциплински поступак не може покренути ако је од дана када је дисциплински преступ учињен прошло три године.

Застарелост покретања и вођења поступка због дисциплинског преступа и повреде дужности прописане за Министарство одбране, други државни орган или правно лице због којег се води и кривични поступак пред надлежним редовним судом, наступа када и застарелост гођења због кривичног дела.

Вођење дисциплинског поступка за лакше повреде дужности застарева протеком једне године од покретања дисциплинског поступка, а за теже повреде дужности протеком три године од покретања дисциплинског поступка.

Застарелост вођења дисциплинског поступка не тече за време док дисциплински поступак није могуће водити из оправданих разлога.

Застарелост вођења дисциплинског поступка наступа у сваком случају кад протекне двапут онолико времена колико је прописано у ставу 4. овог члана.

Предлог Министарства о изменама члана 159.

У члану 159. после става 3. додаје се став 4, који гласи:

„Поступак за расправљање дисциплинског преступа је покренут доношењем наредбе о спровођењу дисциплинског извиђаја.”

Досадашњи ст. 4, 5. и 6. постају ст. 5, 6. и 7.

Примедбе Синдиката о изменама члана 159.

Синдикат нема примедби на предлог Министарства о изменама члана 159.

Члан 15., 16. и 17. Нацрта су процедуралног карактера

Члан 15.

Прописи за извршење овог закона донеће се у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 16.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ”, бр. 43/94, 28/96, 44/99, 74/99, 3/02 и 37/02 и „Службени лист СЦГ”, бр. 7/05 и 44/05) чл. 231. – 236.

Члан 17.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Молимо вас да наведене предлоге измена и допуна Закона о ВС узмете у разматрање у што краћем року.

Систем одбране у све већем броју напуштају најискуснији и најстарији професионални војници јер не препознају бригу о запосленима од стране система којем су посветили већи део или цео радни век.

Предложеним изменама би се решио и проблем односа и очекивања млађих професионалних војника (који такође у све већем броју напуштају систем) тако што ће им се транспарентно предочити могућност пројектовања каријере а исти би, при ступању у службу, тачно знали чему да теже и шта да очекују, што сада није случај. Са друге стране, систем би имао више елемената да у краћем временском периоду и сам препозна квалитете или мане будућих потенцијалних подофицира односно професионалних војника запослених на неодређено време.

Трајнијим решавањем статуса професионалних војника, у перспективи и по стицању материјалних и других услова, отвара се могућност да наведена категорија може бити препозната у систему стамбеног збрињавања или кредитирања а у крајњем случају могућност да самостално, путем кредита, реше стамбено питање (сада, професионални војници не могу добити кредит на период дужи од трајања уговора).

Регулисање начина унапређивања подофицира и официра је од изузетног значаја за систем одбране, начин на који је тренутно регулисан принцип унапређивања у великој мери утиче да нам и ове две категорије лица у све већем броју напуштају службу. Такође, не мање битна ствар је и регулисање датог права професионалним војницима а кроз могућност превођења у статус подофицира на неодређено време, јер се у пракси већ показало да то није изводљиво на добром делу радних места где је распон чиновна (у односу на почетни чин водника) виши од два, те је не могуће спровести превођење.

Молимо вас да, део нашег предлога који се односи на регулисање услова за стицање права за одлазак у пензију подофицира, размотрите у складу са реалним околностима. Наведени подофицири су изнели већи део терета током ратних година; борбена дејства од Словеније, преко Хрватске, Босне и Херцеговине па закључно са борбама против терориста на Косову и Метохији које су кулминирале агресијом НАТО-а на нашу земљу; пресељење читавих армијских области; формирање нових јединица; губитак стамбених јединица; растурање породица од којих се до дан данас неке никада више нису спојиле; посттрауматски стресни поремећај (ПТСП) који, упркос нашим напорима, никада није препознат као проблем или професионално обољење;... Верујемо да је време да се докаже да војник није свима добар само кад ратује већ да се о њему држава брине и после ратних дејстава, у овом случају могућношћу да подофицири могу отићи у заслужену пензију под реалним условима.

На крају, проблем, који мора бити високо на листи приоритета, је чињеница да је статусна категорија цивилних лица потпуно запостављена и налази се на маргини оних који остварују права у специфичним околностима под којима се врши служба у систему одбране. Цивилна лица су до те мере правно дискриминисана да још евек немају право на тзв трупни додатак иока раде у потпуно истим условима као и њихове колеге професионална војна лица.

Унапред захвални

у Београду
дана 03.04.2023. године

ОДБОР МО И ВС - НЕЗАВИСНОСТ
ГС УПОИП НЕЗАВИСНОСТ
УГС НЕЗАВИСНОСТ

Израђено у 1. примерку

Умножено у 8 примерака и достављено:

- ministar.odbrane@mod.gov.rs
- mile.jelic@mod.gov.rs
- nemanja.starovic@mod.gov.rs
- sinisa.radovic@mod.gov.rs
- katarina.pavicic@mod.gov.rs
- sekretarijat@mod.gov.rs
- kabinetmo@mod.gov.rs
- inspektorat@mod.gov.rs